

sit $3\frac{1}{2}$ pCt. Laan. Naar man nu slaar op i Motiverne til Lovforslaget, ser man, at i Juni Termin 1900 blev 4 pCt. Kreditforeningsobligationer af Østifternes 7de Serie noteret til $89\frac{3}{4}$, og i December Termin til 89, og 4 pCt. jydsk Landejendomsbesidderes 5te Serie blev noteret i Juni Termin 1900 til $90\frac{3}{4}$, og i December Termin til 89, og $3\frac{1}{2}$ pCt. Obligationer, 7de Serie, af Østifternes Kreditforening blev i Juni Termin 1902, noteret i $90\frac{3}{4}$, og $3\frac{1}{2}$ pCt. jydsk Landejendomsbesidderes 5te Serie blev i Juni Termin 1902 noteret til $90\frac{3}{4}$. Hvilke Kurser der blev noteret i December Termin 1902 er ikke opført i Motiverne, og jeg har ikke fundet Lejlighed til at se det efter. Men naar man nu sammenligner de Nettopriser, som den norske Hypotekbank fik hjem for de ommeldte to Laan, med de Priser, som samtidig noteredes for Obligationer af Østifternes Kreditforenings løbende 7de Serie og for Obligationer af jydsk Landkreditforenings løbende 5te Serie til samme Rentefod, saa ser man, at der kun bliver en Difference af 1 à 3 pCt. Jeg tror derfor ikke, at man paa Grundlag af de Resultater, den norske Hypotekbank har haft i 1900 og 1902, kan stille en Avance af 4—5 pCt. i Udsigt. Men, som den højtærede Finansminister udtalte, der er Grund til at tro, at vore Hypotekbankobligationer kunne komme til at nyde nogen mere Anselse i Paris end de norske, af de Grunde, den højtærede Minister nævnte. Laanene fra 1900 og 1902 vare vel ogsaa de første Laan, den norske Hypotekbank fik ind paa det franske Marked, og det forekommer mig, at der er al Grund til at tro, at den senere vil naa bedre Resultater, og at vi ogsaa senere kunne faa bedre Resultater, end vi maaske kunne den første Gang. Thi skulde vi kun kunne faa en Pris af 1 à 3 pCt. mere i Frankrig for vore Hypotekobligationer, end Kreditforeningsobligationer samtidig kunne sælges til herhjemme, saa bliver det i Virkeligheden kun en meget lille eller maaske i Virkeligheden slet ingen Fordel, thi der bliver igen en Forskel mellem den Pris, Hypotekbanken faar hjem for sine Obligationer fra Frankrig, og den Pris, den kan indkøbe Kreditforeningsobligationer til. Hvor stor den Forskel bliver, er heller ikke saa godt at sige med Bestemthed, men jeg antager, at til at begynde med vil den blive 2 à $2\frac{1}{2}$ pCt. Af denne Forskel skal nemlig udredes samtlige Administrationsomkostninger og det Rentetab, som er uundgaaeligt, og der skulde ogsaa helst paabegyndes nogen Opsamling af Reserve-

fond. I det lange Løb, naar Hypotekbanken først har vokset sig stor, er der ingen Tvivl om, at den kan administreres forholdsvis ualmindelig billigt, men til at begynde med er jeg tilbøjelig til ikke at vente, at den kan administreres væsentlig billigere end vore største Kreditforeninger, som bruge ca. 7 Øre pr. 100 Kr. Hovedstol. Regner man 4 pCt. Rentefod, svarer det til en Nedgang i Kurs af $1\frac{3}{4}$ pCt., regner man $3\frac{1}{2}$ pCt., svarer det til en Nedgang i Kursen af 2 pCt. Naar der saa desuden skal beregnes noget til Rentetab og Opsamling af Reservefond, synes jeg nok, at man til at begynde med maa gaa ud fra, at Hypotekbanken skal have Kreditforeningsobligationerne til 2 à $2\frac{1}{2}$ pCt. mindre Pris, end den faar hjem fra Frankrig for sine egne Obligationer. Men som der allerede er gjort opmærksom paa dels af den højtærede Minister, dels af den sidste ærede Taler, vil selv en lille Avance paa Kursen give betydelig Gevinst, og jeg nærer ingen Tvivl om, at i det lange Løb skulde vi nok kunne faa en ret betydelig Kursforhøjelse ad den Vej.

Naar jeg har nævnt disse Forhold og gjort opmærksom paa, at man efter min Opfattelse ikke kan bygge Forventninger om en saa stor Avance paa de Oplysninger, der er givet i Motiverne, som man der er gaaet ud fra, saa er det selvfølgelig ikke for at svække Interessen for Sagen, paa ingen mulig Maade, men det er kun for ad den Vej at motivere et Par Forandringer, jeg kunde ønske at faa indført i Lovforslagets § 11. Det hedder i § 11, at Hypotekbanken skal udelukkende købe Kreditforeningernes Obligationer af de aabne Serier, og saa hedder det videre: „Forinden der første Gang gøres Indkøb af en Kreditforenings Obligationer, kan Banken stille den Betingelse, at den løbende Serie lukkes og en ny aabnes“. Naar man ser efter i Lovforslagets Motiver til § 11, saa fremgaar det deraf, at man egentlig kun tænker paa at stille denne Betingelse til en enkelt Kreditforening, nemlig Nørrejylland Landkreditforening. Der udtales i Motiverne, at der ikke er andre Kreditforeninger, hvis aabne Serier have større Beløb af cirkulerende Obligationer, og at der altsaa ikke er nogen Grund til at stille Fordring om Aabning af ny Serier og Lukning af de gamle til andre end denne Kreditforening. Men i saa Henseende tages der fuldstændig fejl i Lovforslagets Motiver, hvad jeg skal tillade mig at godtgøre.

De fleste Kreditforeninger have nemlig